

VÁNOČNÍ ZPRAVODAJ PRO FARNOST JENÍKOV A ZABRUŠANY

*Adventní čas
už je tu zas.
Kdo se ho dožije
napřesrok z nás?
Večer vždy přijde
spíš,
lidé mají k sobě
blíž.*

*S Marií s Josefem
svou duši ztiš.
S Marií rozjímej,
Božím snům
naslouchej,
abys byl
zachráněn,
Bůh ti jde vstříc.*

**JENÍKOV OLDŘICHOV LAHOŠŤ HUDCOV
ZABRUŠANY**

Slovo o. Nika

Milí přátelé, zdravím vás během krásných adventních dní. Je toho za námi hodně. dokonce tolik, že se do minulého zpravodaje toto slovo ani nevešlo. Tábory, soluňácký pobyt, obláčka bývalé katechetky, Tynaf, žehnání památníku smíření, Moravská pouť a mnoho dalšího. Střecha kostela už je dokončena, včetně náročného úseku nad sakristií. Oprava varhan zdárně pokračuje, zatím je hotova varhanní skříň. Dokonce i na faře už to žije. Po roce, kdy byla více méně opuštěná po odchodu sk. Irči do kláštera, sem nastoupili 2 nové katechetky, které se vám představili v dušičkovém zpravodaji. Můžete se

s nimi potkávat během různých akcí, jako byl např. Mikuláš či výroba adventních věnců. Téměř každou neděli mají na faře program pro děti. Připravuje se silvestr na faře a po Novém roce začnou obcházet tři králové. Na únor se pro děti připravuje karneval.

Před námi jsou Vánoce a tak všem přeji pokojné Vánoční dny. Slavíme tu největší událost v dějinách – Bůh se stal člověkem. Protože mu na nás záleží a má nás rád, žil s námi nějakou dobu jako jeden z nás. Možná se vám zdá vzdálený, ale je každému blízko. Přeji vám, abyste jeho blízkost mohli zakoušet i vy.

o. Nik

Mikulášské turné v Jeníkově a okolí

Celý program začal již v pátek 7. 12. na jeníkovské faře hrami připravenými návštěvníky z Brna, kteří se v minulosti velmi osvědčili jako táboroví vedoucí a tento víkend přijeli na jeníkovskou faru pomoci. Nikoho nevydělala rychle houstnoucí tma, protože hra na lišku i hra na sfoukávání svíček všechny velmi bavila, i když nebylo skoro nic vidět.

V sobotu odpoledne probíhala mikulášská nadílka v Lahošti, kde se rozdalo přes dvacet balíčků. Mikuláše doprovázel anděl. Čert zůstal v pekle, ale ani to nestačilo, aby se některé děti při pohledu na Mikuláše nerozbrečely. Následovalo nadělování v Hudcově a Oldřichově.

Na jeníkovské faře se ve stejnou dobu, co Mikuláš rozdával sladké balíčky, odehrávala další přehlídka her. Opět si děti zahrály na lišku a oblíbenou schovávanou, když začalo pršet, přesunuly se na faru a bavily se stavěním komínu ze sirek na hrdlo lahve. Osvědčila se i hra na postupné odhalování obrázků. Radostí byla návštěva dětí z Duchcova, které byly s námi v létě na táboře.

Další bod programu bylo přespání na faře. V neděli ráno jsme vyrazili pěšky do Duchcova do malé kaple zasvěcené sv. Barboře. Mši svatou jsme doprovodili zpěvem písní z tábora a během mše byla i vzpomínka na nedávno zemřelou prababičku slečny, která s námi prožívala tento víkend. Odpoledne se děti dostavily na malé posezení na faře a po hře kufr jsme se odebrali do kostela, kde po modlitbě chval navštívil kostel sv. Mikuláš. Po několika pochvalách, ale i pokáráních jeho pomocník anděl rozdál dětem sladké balíčky (některé i s uhlím). Následovala poslední hra na faře, čímž byl mikulášský víkend ukončen.

Eliška Blažková

Bude:

Od 24. 12. do 25. 12. si bude možné vyzvednout "betlémské světlo" u betléma před farou.

28. 12. od 13:00 hodin setkání nad Písmem svatým na faře v Jeníkově. V 15:00 hodin vánoční mše svatá v kostele sv. Petra a Pavla v Jeníkově. Potom od 16:00 hodin zpívání koled u betléma před farou + vystoupení dětí z MŠ Jeníkov.

Silvestr na faře

Zveme všechny děti na parádní zakončení roku 2018. Začínáme v 18 hod na faře v Jeníkově. Těšte se na hry i noční dobrodružství. Nabízíme možnost přespání na faře, takže s sebou spacáky, věci na spaní, hygienické potřeby. Těšíme se, až s vámi přivítáme nový rok 2019!

Na Nový rok začne ve farnosti tříkrálová sbírka.

Setkání tříkrálových koledníků

Všechny, kteří se zúčastní tříkrálového koledování zveme na setkání tříkrálových koledníků v lednu/únoru, datum bude ještě upřesněno na nástěnce u fary v Jeníkově. Setkání proběhne v Duchcově. Zveme všechny tři krále i jejich rodiče.

Karneval

V únoru (datum bude upřesněno na nástěnce u fary v Jeníkově, místo konání také) se chystá karneval v maskách. Těšte se na hudbu, tanec, hry i soutěže. Nebude chybět ani soutěž o nejlepší masku. Srdečně zveme děti i jejich rodiče – samozřejmě také v maskách.

Velikonoce na jeníkovské faře

Od večera 18. 4. do 21. 4. bude Posvátné Triduum aneb Velikonoce na faře pro děti.

Nedělní fara

Všechny děti srdečně zveme na Nedělní faru v Jeníkově, která bývá otevřena v neděli vždy od 15 do 17 hodin (začátek fary se může posouvat, cedule bude na dveřích). Sledujte nástěnku u jeníkovské fary, kde bude vyvěšeno, které neděle bude fara otevřená. Čeká vás buchta i čaj, zpívání písní, povídání, tvoření a samozřejmě hry.

Zpěv písní

Pokud rádi zpíváte, přijďte si s námi zazpívat v neděli v 15 hodin na faru v Jeníkově v rámci nedělní fary (takže opět prosím sledujte nástěnku u jeníkovské fary). Umíme písně veselé i smutné, obyčejné i neobyčejné, lidové, populární i duchovní. Hrát bude kytara, flétna, bubínek, zvonečky, dřívka... A nebudeme zpívat jen tak do větru, pokud nacvičíme něco pěkného, můžeme doprovodit mši svatou v Duchcově, v Jeníkově nebo v Lahošti. A možná někdy i na Moravě :-)

Zemřela sestřička z naší farnosti

Dne 10. 11. 2018 zemřela na Lomci u Vodňan řeholní sestřička sestra Marcela Čermáková, která se v roce 1933 narodila v jeníkovské farnosti. Když mi před pár lety vyprávěla o tom, jaké krásné dětství zde prožívala, ale jak vše bylo trpce okořeněno soužitím s těmi, které zrovna v té době nebylo idylické, velmi mě to zaujalo. Neméně zajímavé bylo i to, jak se už jako dospělá dostala k víře. Jednoduše řečeno - Pán Bůh si ji přitáhl. Dokonce na jejím pohřbu jistý muž říkal: „Znal jsem ji v době, kdy náš ještě jako ateistka přesvědčovala, že žádný Bůh neexistuje. Jak si ji tedy Pán Bůh přitáhl?“

Už jako dospělá mladá žena, vážně onemocněla a všechny lékařské pokusy vyzněly zcela naprázdno, takže to skončilo naprostou beznadějí. Lékař zvažoval, zda pro ni má ještě něco dělat nebo ji má nechat umřít. Nakonec ji poslal umřít do zámečku v Milešově. Tam se o beznadějně nemocné staraly řeholní sestřičky a ty ji nejen věnovaly bezmeznou péčí, ale též se za ní modlily. S Milešovem spojovala hned dva zázraky: první její uzdravení a druhý, uvěřila v Pána Boha. Nechala se pokřtít. Cesta do kláštera pro ni nebyla vůbec jednoduchá. Po té, co rozpoznala, že Pán Bůh ji volá k zasvěcenému životu, zjistila, že náš socialistický stát nedovoluje přijímat nové sestry do kláštera, a tak to bylo spojené s komplikacemi, utajováním a rizikem. Hned po vstupu do Kongregace Šedých sester III. řádu svatého Františka, byla poslána na významné poutní místo do českobudějovické diecéze Lomec u Vodňan. Zde zůstala celých 46 let. Obětavě sloužila všem potřebným a modlila se. Mnozí to nedoceňují, ale právě modlitba takovýchto sester, vyprošuje Boží požehnání nám všem ostatním.

První roky po zahájení naší spolupráce s jeníkovskou farností, jsme vůbec netušili, že tato významná rodačka existuje a dokonce že ještě žije. Náhodně to zjistili teprve soluňáci, když prováděli výzkum v jeníkovské farnosti a jedna z anketních otázek zněla: „Pochází z vaší rodiny nějaký kněz nebo řeholník?“ Po tomto objevu se na Lomec vypravil otec Nik a přivezl první zprávy o sestřičce Marcelce. Od té doby jsme měli se sestřičkou stálý kontakt. Vždy ji těšily zprávy o tom, co se v Jeníkově děje a podporovala vše svou modlitbou a obětí. Pohřbena byla 17. 11. 2018 do hrobu sester přímo na hřbitově na Lomci. Vzpomeňte na ni třeba i v modlitbě anebo se zastavte u jejího hrobu, až budete projíždět jižními Čechami.

P. Marek Dunda

Slůvko pro děti

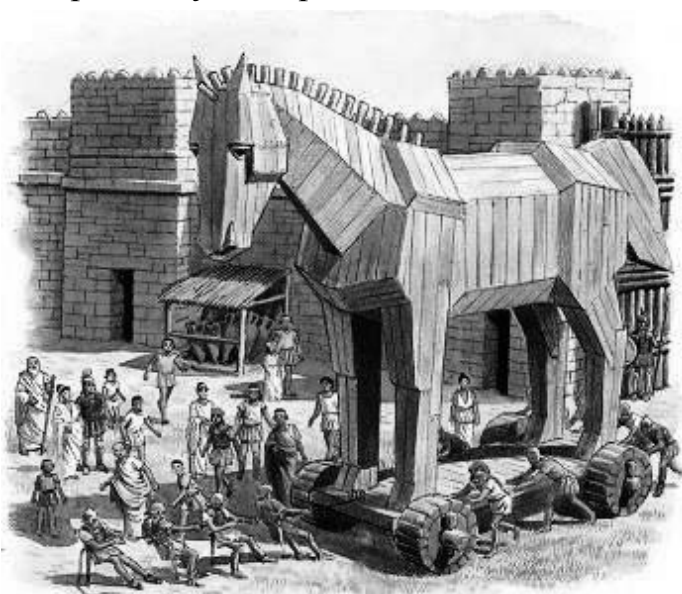
Milé děti, dnes bych vám ráda pověděla o tom, že není dobré být pyšný a povyšovat se nad druhé. Krásně o tom vypráví Pán Ježíš. Jednou za ním přišli dva z jeho nejbližších přátel Jakub a Jan a prosili ho, zda by jim mohl splnit jednu prosbu. Když se jich Pán Ježíš zeptal, co by pro ně mohl udělat, tu řekli: „Až budeš kralovat, chtěli bychom sedět jeden po tvé pravé ruce a druhý po tvé levé ruce.“ Tedy chtěli mít ty nejlepší místa, možná proto, aby také měli nějakou moc. Když tuto prosbu uslyšeli další pomocníci, byli smutní, že se Jakub a Jan takto povyšují. A co na to Pán Ježíš?

Pán Ježíš, jim vysvětlil, že křesťané se nemají povyšovat a chtít vládnout druhým, ale naopak mají sloužit. Vždyť i Pán Ježíš přišel na svět ne proto, aby si nechal sloužit, ale aby sloužil a byl tu pro druhé a za všechny položil život. Buď tedy dobrým služebníkem. K lepšímu zapamatování se můžeš naučit heslo:

Ježíš nám chce příklad dát, služebníkem se máš stát.

s. k. Táňa

V kázání při svatováclavské pouti ve Staré Boleslavi v roce 2017 náš otec kardinál Dominik Duka mmj. Řekl: „Parlament, prezident, vláda, samospráva – mají vykonávat to, co chtějí voliči. Pokud voliči nechtějí nic a nejdou volit, nemusí politici nic dělat. Aby nebrali plat zadarmo, pak jim nezbyvá, než dělat, co zrovna chtějí.“ Tak to u nás dost často je: většina národa se o politiku s výjimkou krátkého období okolo voleb nezajímá, voliči jsou málokdy ochotni skrze nejrůznější petice určovat poslancům směr, jakým chtějí, aby se jejich rozhodování ubíralo. Poslanci ani média příliš voliče neinformují o svých rozhodnutích. A když informují, tak polopравdivě! Tak téměř jediní, kteří poslance „úkolují“, jsou lobbisté zastupující nejrůznější menšiny. I o tom pan kardinál mluvil: „Naši naděje vidím v tom, že nám volby pomohou prosadit umlčovanou většinu. Jen tak naplníme úsilí o demokratickou společnost v demokracii bez přívlastků. Jen tak nebude většina manipulována a ovládána rozmary různých menšin.“ Myslím, že tak docela dobře pojmenoval situaci v naší vlasti. Nebo vy víte, že premiér Sobotka v době, kdy už jím vedená vláda čekala pouze na skončení ustavující schůze Poslanecké sněmovny, aby podala demisi – jak jí to předepisuje Ústava, podepsal za ČR 17. 11. 2017 Evropský pilíř sociálních práv? Vy víte, co je Istambulská úmluva? Proto vnášíme do Zpravodaje toto politické téma.

IÚ = Trójský kůň

Istambulská úmluva má celý název Úmluva Rady Evropy o prevenci a potírání násilí vůči ženám a domácího násilí. Proto, když někdy s lidmi hovořím, o tom, že bychom se k ní v ČR neměli připojovat, lidé říkají: „A vy, pane faráři, souhlasíte, s tím, když se děje násilí na ženách?“ Samozřejmě, že s tím nesouhlasím a vyznávám, že bychom se jako muži měli chovat k ženám rytířsky, citlivě a něžně, a snad se o to i snažím. Krmě

toho si myslím, že stát by měl disponovat zákony, které by účinně násilí na ženách potírali. Mnozí lidé, které osobně považuji za bdělé, vidí problém v tom, že tato úmluvu pod zástěrkou citlivého tématu násilí na ženách chce vpašovat do právních řádů států, které Úmluvu ratifikují, tzv. genderovou ideologii. V tom se Úmluva podobá tzv. Trójskému koni.

Než se dostaneme k hlavnímu problému Úmluvy, kterým je zmíněná genderová ideologie, vypočítejme krátce několik dalších důvodů, pro které se zdá být Istambulská úmluva pro ČR zbytečná. Jedním z těchto důvodů je například to, že náš právní řád již má např. zákon č.135 z roku 2006, který je namířený proti trestným činům v této oblasti. Ještě závažnějším důvodem „proti“ jsou jisté totalitní rysy IÚ.

Nová totalita

Istambulská úmluva je dokument, který má vyšší právní sílu než naše zákony. A toto stojí za reflexi nejen ve vztahu k pojednávané Úmluvě, ale i k mnoha ostatním zákonům z dílny Evropské unie. Jestli totiž tlak EU na státy, aby přijaly ten či onen unijní zákon, není jistým totalitním terorem a zasahováním do vnitřních záležitostí té které země, do jejího práva na určování směru, kterým chce jít. (Slyšíme o sankcích, které chce EU uvalit např. na Maďarsko, když se tato země nechce podvolit některým diktátům EU.)

IÚ předkládá ideologický pohled, který sice není přijímán většinou, ale přesto se jí většinová populace bude muset podřídít. Stát se ratifikací IÚ v čl. 14 zavazuje, že bude prosazovat a zohledňovat genderové hledisko na všech úrovních škol, ve státních institucích i v soukromém sektoru (sport, volnočasové aktivity, kulturní zařízení, média). Toto ovšem odporuje Listině základních práv a svobod a demokratického zřízení státu. Pokud si nějaký kroužek v kavárně vytváří nějaký myšlenkový systém, je to v pořádku. Kdokoliv může do toho kroužku přijít a v respektu k lidem v tomto kroužku diskutovat. Na tomto respektu k názoru druhého je založena západní demokratická společnost. Možnost diskutovat s kýmkoli o čemkoli považujeme na západě za zlaté dědictví a nevzdáme se ho. Problém ale nastane, když se již zmíněný kroužek zvedne a činí nejrůznější kroky k tomu, aby svůj myšlenkový svět učinil závazným pro většinu populace: v takovém případě stojíme na prahu nové totality!

Převrácený pohled na práva

Dlužno ještě dodat, že zmíněný kroužek postupuje velice promyšleně: získává podporovatele ve většinové společnosti tím, že hraje na citlivou strunu lidských práv: tvrdí, že menšina je diskriminována a že je s touto diskriminací třeba něco udělat. Mnozí tento nárok na právo uznávají, aniž by o věci dále přemýšleli. Ve skutečnost však dochází k převrácení práva! Uvedme některé příklady ze současnosti. LGBT lobby volá: to, že můžeme uzavřít jen registrované partnerství, nás diskriminuje. Máme právo uzavřít manželství tak jako muž a žena! Ježíš to vysvětluje jasně: „*Někteří nežijí v manželství, protože jsou k tomu od narození nezpůsobilí; jiní nežijí v manželství, protože je nezpůsobilými učinili lidé; a někteří nežijí v manželství, protože se ho zřekli pro království nebeské. Kdo to může pochopit, pochop.*“ (Mt 19,12) Připomíná, že k uzavření manželství jsou nutné také určité dispozice, a když někdo tyto dispozice nemá, tak manželství uzavřít nemůže. Manželství je prostě definováno jako trvalý a výlučný svazek muže a ženy a s touto definicí nelze změnit. Podobně tato menšina někdy volá: Máme právo vychovávat spolu děti! Zde se jedná o zřejmý příklad převrácení práva, protože na prvním místě má především dítě právo na to, aby bylo vychováváno milující maminkou a tatínkem! Spravedlivý právní systém se pozná podle toho, že chrání práva nejslabších a tím nejslabším je dítě. Mluvíme-li o

právech dítěte, můžeme s lítostí zpytovat skutečnost, že skrze potratový zákon dal někdo ženě právo rozhodovat o životě počatého dítěte, aniž by pamatoval na právo na život tohoto dítěte.

Diskriminace muže

Istambulská úmluva předepisuje ustanovení tzv GREVIA – patnáctičlenné mezinárodní kontrolní a monitorovací skupiny, která bude v Evropě dohlížet na uvádění Úmluvy do praxe. Členové GREVIA budou mít maximální, de facto doživotní imunitu a jejich dokumenty nebudou podléhat cenzuře. IÚ sama stanoví, že v GREVIU mají být rovnoměrně zastoupeni ženy i muži. Zkuste si vygooglovat fotografie GREVIA: čtrnáct žen a jeden muž!

I z tohoto faktu lze vytušit, další důvod proč nepřijímat IÚ: je totiž totálně nevyvážená. Ideologicky označuje každého muže jako násilníka a ženu vnímá jako oběť, kterou je

třeba od muže osvobodit. Hovoří jen o násilí, které páchají muži na ženách. Tím, že chce odstranit „diskriminaci ženy“ upadá rychle do druhého extrému: diskriminuje muže a může vyvolat mnoho křivých obvinění. Přitom je dobře známo, že obětí násilí bývá i muž a tím násilníkem je žena.

IÚ ideologicky předkládá násilí na ženách vždy jako genderově podmíněné (tj. násilí na ženě proto, že je žena), ačkoliv tomu tak vůbec být nemusí. Je totiž mnoho násilí, jehož příčinou jsou drogy, alkohol, psychické problémy a nemoci, finanční krize, majetek atd.

Gender a neomarxismus

V polovině 19. století přišli Karel Marx a Bedřich Engels s teorií třídního boje. Všimli si správně, že společnost je diferencovaná, že si nejsou všichni rovni, že tu je třída vykořisťovaných dělníků a vykořisťujících kapitalistů. A hlásali, že ráj na zemi nastane, až se skrze třídní boj podaří vytvořit beztřídní společnost, kde si budou všichni rovni. Jak byly tyto utopické teorie realizovány v historii, to dobře víme. Méně se už ví, že Bedřich Engels jako první místo třídního boje označil rodinu, kde podle něj probíhá útlak ženského pohlaví mužským. Proto žádal odstranit rodinu, ženu i muže rovnocenně zařadit do výrobního procesu a děti nechat na vychování státu. Neomarxistická genderová ideologie požaduje totéž. Usiluje „osvobodit ženu od jha mateřství a manželství“ a vyřešit problém „nadřazenosti muže nad ženou“ tím, že se zruší rozdíly mezi pohlavími a vytvoří se jakási bezpohlavní společnost, kde si budou všichni rovni.

Genderová teorie tvrdí, že pohlaví člověka není biologická danost, ale sociální konstrukt. Muž se mužem nerodí, ale stává. Žena se ženou nerodí, ale stává. Bez ohledu na biologickou pohlavnost se člověk může rozhodnout, za koho se prohlásí: jestli za muže

nebo za ženu nebo si zvolí jiný z dalších asi 22 rodů – genderů, které jsou samozřejmě rovnoprávné! (Takto má od 1.1.2019 znít paragraf 29 našeho občanského zákoníku: „Pohlaví lze změnit osobním prohlášením před matričním úřadem. K prohlášení je třeba předložit potvrzení o tom, že je u člověka trvalý nesoulad mezi duševním a zapsaným pohlavím.“)

Genderově citlivá výchova, kterou chce Istambulská úmluva zavést do všech oblastí veřejného života a především do všech druhů škol, znamená vychovávat děti k nestereotypním genderovým rolím. (Úryvek ze standardů připravených českým ministerstvem školství, podle kterých mají být do budoucna hodnoceny učebnice: *Představuje učebnice žákům a žákyním alternativní životní styly žen a mužů, nikoliv jen „tradiční“ spojení žen s domácností a péčí a mužů s veřejnou sférou a mocí? Nabízí učebnice také jiný než „tradiční“ pohled na svět žen a mužů? Hovoří učebnice o ženách a o mužích jako o heterogenních skupinách, v nichž existují větší rozdíly mezi jednotlivci než mezi skupinami jako celky?*) V oblasti sexuality slovo „tradiční“ znamená „heterosexuální“ a genderově citlivá výchova bude cílenou výchovou k jiným formám sexuality než je tato tradiční.

Istambulská úmluva: citace a reakce

„Strany podniknou nezbytná opatření pro podporu sociálních a kulturních vzorců chování žen a mužů s cílem **vymýtit** předsudky, zvyky, tradice a další praktiky, jež jsou založeny na předpokladu podřízenosti ženy anebo na stereotypním pojmání rolí žen a mužů.“ (Úmluva, Článek 12 – Obecné závazky, str. 7)

„Tam, kde to bude vhodné, podniknou strany kroky k tomu, aby ve formálních osnovách na všech úrovních vzdělávání existoval materiál k tématům, jako je rovnoprávnost žen a mužů, **nestereotypní genderové role**, vzájemný respekt, nenásilné řešení konfliktů v mezilidských vztazích, genderově podmíněné násilí vůči ženám a právo na osobní integritu, to vše uzpůsobeno rozvíjejícím se schopnostem žáků.“ (Úmluva, Článek 14 – Vzdělání, str. 8)

Ti, kteří pochopili, co se chce vymýtit, a co se naopak chce zavést mluví takto:

„Hrozí nám útok na rodinu. Jsou navrhovány bezprecedentní a ničivé zákony proti ní. Jsou chystány zákony degradující člověka na jakési bezpohlavní cosi. Nepotřebují naše děti spíše výchovu k mateřství a otcovství, než návrhy, které operují s pojmy rodič A a rodič B?“ (kardinál Duka 21.4.2018 – na Pochodu pro život)

„Je vedena válka proti rodině. Velkým nepřítelem rodiny je teorie gender. Snaží se ovlivňovat také výchovu dětí.“ (papež František 1.10.2016 v Gruzii)

„Další výzva vyvstává v různých formách ideologie obecně zvané „gender“, „která popírá přirozenou rozdílnost mezi mužem a ženou a jejich vzájemnost. Vykresluje pohlavně nerozlišenou společnost a vyprazdňuje antropologický základ rodiny. Tato ideologie zavádí výchovné projekty a legislativní usměrňování, jež prosazují identitu osob a citovou intimitu v naprosté oproštěnosti od biologické rozdílnosti mezi mužem a ženou. Lidská identita se ponechává na individuální volbě, jež se může časem i měnit.“ [45] Je zneklidňující, že některé ideologie tohoto typu si nárokují odpovědi na určité, někdy pochopitelné aspirace, se snaží prosadit jako uniformní myšlení, které má ovlivňovat také výchovu dětí.“ (papež František v listu *Amoris Laetitia* kap. 56)

Podzimní víkend Marianek v Jeníkově

O víkendu 12. až 14. října se na Jeníkovské faře sešla místní skupina Marianek. O tom jak celý víkend probíhal se rozepisuje jejich vedoucí Karolína Neumannová.:

Jeníkov je místo, kde jsem byla zatím jen dvakrát, ale už za tyto dva víkendy mám sesbíráno mnoho zkušeností a veselých zážitků. Tamní děti a děti z okolí dokážou člověka naučit spoustu věcí o sobě samotném.

Můj druhý víkend v Jeníkově proběhl letos v říjnu. Potěšil mě zájem holek o setkání. Sešli jsme se v sobotu dopoledne. Společně jsme si upekli bublaninu a pomohli jsme zpracovat dýni na kompot. Liduška se celý víkend moc hezky starala, abychom netrpěli hladu a žádným dalším nedostatkem.

Venku jsme si zahráli hodně různých zábavných her. Marianky byly nápadité a myslím, že každá navrhla alespoň jednu hru, kterou jsme hrály. Největší úspěch měly hry: „Cukr, káva, limonáda“ a „Země je láva!“ Na památku našeho druhého setkání jsme se vyfotili. Šli jsme na návštěvu místního hřbitova, abychom si připomněli, že v listopadu jsou svátky Všech svatých a Dušičky. Holky snad zjistily, že odpolední návštěva hřbitova nepřináší smůlu. Zvláště, když si po vyrábění si každá odnášela podle mě s nadšením moc hezký výtvar. Večer byl klidnější s večerní modlitbou a písničkami v kostele. Zahráli jsme si chytré pexeso s postavami ze Starého zákona. Příběh o Mojžíšovi nás pak provázel až do říše snů promítaný na stěnu pokoje.

V neděli se všichni vysvátkování vydali doprovázeni neustálým klapáním kolíčků při kolíčkované na mši svatou do Teplic. V Teplicích hrála skvělá schola a pak nás za kostelem nečekaně pohostili místní. To, jak nám moc chutnala svačina po mši, jsme si uvědomili, když nikdo neměl chuť na výborný nedělní oběd, který Liduška připravila. Celé setkání se mi líbilo. Doufám, že holkám a malému Románkovi, kterého jsme zahrnuli pro tentokrát mezi Marianky, také.

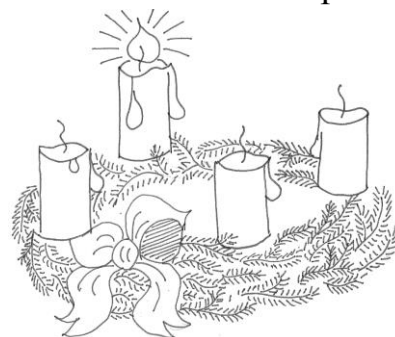
S přáním hojnosti Božího požehnání.

Karolína Neumannová

Vyrábění adventních věnců a adventních polen v Jeníkově

První neděle adventní - první svíčka na našich věncích! Toto mi běželo hlavou před dvěma týdny při vyrábění adventních věnců na faře. A už je to tady, ta hořící první svíčka.

Na tvoření adventních věnců na jeníkovské faře se nás sešla desítka tvořitelů. Stůl ve fialovém pokoji je fakt velký, ale na to množství různých větví a větviček snad z dvaceti stromů nebo keřů málem nestačil. Věncové korpusy jsme omotávali drátkem, ale velmi dobře se pracovalo i s provázkem. Na výzdobu jsme používali barevné mašle, šišky, kouličky, papírové ozdoby... kdo si co přinesl nebo co se našlo na faře. O lepidlo a kleště jsme se skoro přetahovali. Přitom jsme si ale vzájemně pomáhali, stihli si i povyprávět a sníst buchtu. Po dvou hodinách si každý odnášel domů svůj adventní věnec. Jen jedna paní nevyrobila věnec, ale originální adventní poleno.

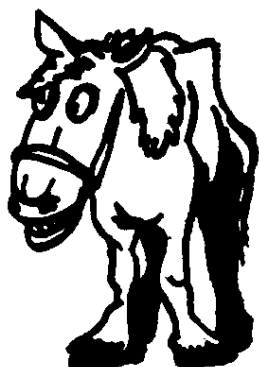

Eliška Blažková

Podzimní prázdniny

Přišli jsme v sobotu ráno na jeníkovskou faru a tam jsme se rozdělili do skupinek. Všichni jsme vyrazili do nějakých vesnic a tam jsme rozdávali dušičkové zpravodaje dům od domu. Chodila jsem ve Všechlapech s Laurou a Terezou Svátkovou. A Terka Svátková si poranila obočí na kolotoči. Pak jsme se ztratili, protože jsme neměli mapu, a taky jsme vykoupili obchod. Pak pro nás přijela Lenka autem a odvezla nás na faru. Pak jsme se rozdělili do jiných skupinek, ve kterých jsme měli jet autem do Štítar. Byla jsem v autě s otcem Markem, chvíli jsme se modlili a pak jsme pomalu usínali a stejně se nám to nepovedlo. Všichni jsme si povídali a pak jsme se navzájem pošťuchovali. Unavení jsme dorazili do Štítar asi v deset hodin večer. Čekali jsme dlouho na kufry a než ostatní auta dorazila, tak jsme si hráli v pokoji. Pak dorazily kufry, všichni jsme byli unavení, tak jsme si lehli a rychle usnuli.

Ráno jsme měli budíček v sedm hodin, protože jsme šli v osm hodin na mši. Perla nám každé ráno dělala copánky. Když jsme se vrátili ze mše, otec Marek za námi přišel a vyprávěl nám příběh. Pak nás Eliška zavolala do kuchyně a psali jsme pravidla pro společné soužití na faře. Pod pravidla jsme se všichni podepsali. Eliška nám následně řekla, jaký bude program. Vyráběli jsme z modelíny andílky a různé věci, které jsme pak nabarvili. Všichni jsme šli na zahradu, kde se konala olympiáda a Julinka a Románek pořád lezli Kájovi do auta. Julinka tam našla jablka, která jsme pak snědli.

Večer jsme se šli podívat, kde bydlí ve Štítarech koně. Já a Laura jsme se bály tmy, tak jsme se Zdenkou diskutovaly, ostatní jsme viděly daleko, tak jsme se nakonec vrátily na faru. Táňa nám pak dala „za trest“ umýt nádobí. Pak jsme pomáhaly dělat bábovku. Ostatní dorazili a dozvěděla jsem se, že ke koním nakonec nedošli, protože padla hustá tma, tak to vzali kolem hřbitova, kde se připojil otec Nik, a vrátili se taky na faru. Večer byla noční hra, kdy jsme chodili po jednom do pokoje ve tmě a hledali jsme baterkou písmenka, ze kterých Natka složila podle návodu modlitbu za zemřelé. Pak jsme koukali na Prince egyptského a přitom jsme usnuli.

Další den jsme mohli dlouho spát, ale vstávala jsem s Laurou stejně brzo. Potom jsme snídali a hráli hry. Po obědě byl polední klid a hráli jsme si. Někteří spali a někteří si hráli na zahradě. Pak se šlo na ty koně, kam jsme včera nedošli. Měli jsme štěstí, protože zrovna u nich byla majitelka, která nám je pustila do ohrady a řekla nám, jak se jmenují. Byl tam malý poník, který se jmenoval Evžen lovec žen. Pak jsme pokračovali v procházce a říkali jsme si otázky za bonbony a za body a na zpáteční cestě jsme potkali koně, který utekl z ohrady. Těšili jsme se na faru, protože začalo pršet a hrozně foukal vítr. Dokončili jsme otázky na faře, pak jsme vyráběli lampiony, se kterými jsme potom šli na hřbitov. Hrozně moc foukal vítr a svíčky v lampionech nám vždy zhasly. Já jsem se bála a nešla jsem. Povídala jsem si s Táňou. Ostatní pak vyprávěli, že došli na hřbitov. Každý měl jít sám s lampičkou k jednomu hrobu a pomodlit se za zemřelé a lampion mohl nechat na hrobě. Jenže nakonec šli všichni naráz, protože vítr zhasl všechny svíčky v lampionech. Mnoho dětí věnovalo lampion opuštěným hrobům. Pak bylo vyhodnocení bodů a chodili jsme si do pokoje vybírat odměny.

Pak jsme šli spát a druhý den ráno jsme jeli domů čtyřmi vlaky a autobusem.

Celé prázdniny se mi moc líbily, protože se všichni vedoucí chovali jako naši kámoši.

Kačka Bělčáková

Vstup zakázán!

V každé zoologické zahradě je na kleci s nebezpečnými zvířaty varovná cedulka, která říká: Nepřibližujte se, nedotýkejte se, buďte opatrní! A každý rozumný člověk poslechne. Nebo když při prohlídce jaderné elektrárny uvidíme cedulku: „Nevstupovat, radiace!“, také ji budeme respektovat.

Číhá na nás nebezpečí viditelné i neviditelné. Tomu viditelnému se ještě dokážeme vyhýbat, protože tušíme, že by to nemuselo dobře dopadnout. Když vidíme nějakou šelmu, tak k ní nelezeme, jelikož bychom už nemuseli vylézt.

S tím neviditelným už je to horší. Záleží na naší důvěře, jestli budeme varování věřit nebo je budeme považovat za planý poplach. Když uvidíme cedulku „V ohradě se nalézá nebezpečný býk“ a vlezeme do ní, protože ho nevidíme, přinejlepším se pořádně proběhneme. Horší je to, když nebudeme reagovat na ceduli „Nebezpečné záření“. To nevidíme vůbec, a když nebudeme varování respektovat, můžeme se časem pořádně divit.

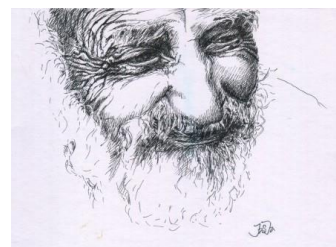

Různých varování před nebezpečím, které není na první pohled vidět, je Bible plná. Tím nebezpečím je hřích. Záleží na nás, jestli slovům Bible uvěříme nebo ne. Když na ně nebudeme dbát, můžeme se časem divit tomu, co se s naším životem děje. Následky mohou být ještě zhoubnější, než když vstoupíme do radioaktivní zóny.

PS: Chápu, že lidi nemají zákazy moc rádi. Při četbě Nového zákona však moc těch zákazů nenajdeme. Víc než varování před tím, abychom něco nedělali, jsme spíš povzbuzováni k tomu, abychom dělali něco dobrého. A to už se snad dá přijmout. 😊 o. Nik

Modlitba ve stáří sv. Františka Saleského

Pane, ty víš lépe než já, že den ode dne stárnu a jednoho dne budu starý. Chraň mne před domněnkou, že musím při každé příležitosti a ke každému tématu něco říci. Zbav mne velké náruživosti chtít dávat do pořádku záležitosti druhých. Nauč mě, abych byl uvážlivý a ochotný pomáhat, ale abych přitom nešťoural a neporučnickoval. Zdá se mi, že je škoda z přemíry moudrosti nerozdávat – ale ty, Pane, víš, že bych si rád udržel pár svých přátel. Nauč mne, abych dovedl mlčky snášet své nemoci a obtíže. Přibývá jich a chuť hovořit o nich roste rok od roku. Netroufám si prosit, abys mi dal dar s radostí poslouchat druhé, když líčí své nemoci, ale nauč mě trpělivě je snášet. Také se neodvažuji prosit o lepší paměť – ale jen o trochu větší skromnost a menší jistotu, když se má paměť neshoduje s jejich pamětí. Nauč mě té obdivuhodné moudrosti umět se mýlit. Drž mě, abych byl, jak jen možno, laskavý. Starý morous je korunní dílo ďáblovo. Nauč mě u jiných odhalovat nečekané schopnosti a dej mi krásný dar, abych se také o nich dovedl zmínit. Mám vrásky a šedivé vlasy. Nechci si stěžovat, ale tobě, Pane, to říkám – bojím se stáří. Je mi tak, jako bych se musel rozloučit, nemohu zastavit čas. Pociťuji, jak den ze dne ztrácím sílu a přicházím o bývalou krásu. Byl jsem pyšný na to, že se stále ještě mohu měřit s mladými. Teď cítím a uznávám, že již toho nejsem schopen. Byl bych směšný, kdybych se o to pokoušel. Ale ty, Pane, říkáš: „Kdo věří ve mne, tomu narostou křídla jako orlovi.“ Dej mému srdci sílu, abych život přijal tak, jak jej ty řídíš. Ne mrzoutsky, ne lítostivě se skleslou náladou, ne jako odcházející, ale jako vděčný a připravený ke všemu, k čemu mě ty ještě povoláš. A k tomu mi dej všechnu sílu srdce. Amen.

O vztazích mezi lidmi

Správné naslouchání není ani tolik naslouchání těm druhým, jako naslouchání sobě samým.

Manželé měli zlatou svatbu a celý den byl velmi rušný, protože jim přicházely gratulovat zástupy příbuzných a přátel. Takže byli rádi, když k večeru konečně osaměli, mohli si sednout na verandu a pozorovat po únavném dni západ slunce. Starý pán se s láskou podíval na svoji manželku a řekl: „Agáto, ty jsi můj skvost!“

„Co jsi říkal?“ zeptala se stará paní. „Viš, že špatně slyším, mluv hlasitěji.“ „Ty jsi můj skvost.“

„To nic,“ odpověděla mávnutím ruky, jako že mu odpouští. „Já tě mám taky někdy dost.“

Nejsou schopní porozumět druhému tí, kteří neslyší sami sebe, ... a jen velmi zřídka mluvíme o tomtéž...

„Drahoušku,“ povídá manželka. „Stydím se za to, jak žijeme. Otec za nás platí nájem, bratr posílá jídlo a peníze na oblečení, strýc nám platí vodu a elektřinu a naši přátelé nám dávají lístky do divadla. Nestěžuji si, to ne, ale přece jen si myslím, že máme na víc.“

„Já si to myslím taky,“ odpovídá manžel. „Už jsem o tom sám uvažoval. Ty máš bratra a dva strýce, kteří nám ještě neposlali ani korunu!“

Chyby, které na druhých vidíme, jsou většinou naše vlastní.

...nebo snad ne?

„Promiňte, pane učiteli,“ říká plaše student. „Nemohl jsem přečíst, co jste napsal na okraj mé poslední úlohy.“

„Stojí tam, abys psal čitelně.“

„Drahoušku,“ povídá manželka svému muži na večírku, „neměl bys už víc pít. Začínáš vypadat nějak rozmazaně.“

Vánoční farní zpravodaj vydalo pro **Římskokatolickou farnost Jeníkov** vedenou duchovním správcem P. Mgr. Janem Richtermem - otcem Nikem (mobil: 731 402 743; email richterjan@seznam.cz) **společnosti FATYM** (farní tým) VRANOV NAD DYJÍ a PŘÍMĚTICE-BÍTOV. Kontaktní adresa: fara Jeníkov 1, PSČ 417 24.

Zpravodaj vyšel v prosinci 2018 v nákladu 1100 výtisků. Příští vydání zpravodaje plánujeme jako veličnoční a vyjde, dá-li Bůh, v březnu 2019. Rozdáváno zdarma do každé domácnosti farnosti (v Jeníkově, Oldřichově, Lahošti a Hudcově a Zabušanech). **Děkujeme všem, kteří nám jakýmkoliv způsobem pomáhají. Pán Bůh zaplatí!** Vytiskl Tiskový apoštolát FATYMu. Text zpravodaje (a také jeho starší vydání) se nachází i na našich internetových stránkách www.fatym.com.

Číslo účtu jeníkovské farnosti, kam můžete posílat dary na opravy kostela je 184058097/0300